

Universitätsbibliothek Wuppertal

Thésaurus tēs Hellēnikēs glōssēs

Estienne, Henri

Parisiis, 1833

Addenda et corrigenda

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1394](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1394)

ADDENDA ET CORRIGENDA.

Adjunximus huic volumini quæ in eo præ ceteris nunc quidem corrigenda et supplenda animadvertissemus : additamenta longe ampliora exhibebuntur in Supplemento Thesauri. Addendis G. Dindorfii literæ G. D. sunt adscriptæ. Reliqua sunt L. Dindorfii.

- B̄, punctis duobus supra positus, est 20000, ap. Heron. De mens. p. 314, ubi βρω' pro 28800.
- Βάου. Fort. conferendum Βαῦς, quod voc. v. cum Add.
- Βαβαί p. 6, A. Rationem Salmasii de prov. βαβαί μύζος confirmabimus in Μύζος. — Ib. B. Βαβαί ab advn. σχετλιαστικοῖς distinguit, et θαυμαστικοῖς annumerat etiam Dionys. in Bekk. An. p. 642, 8.
- Βαβρώνιος. Βαβρωνίου legendum esse recte monetur in Meursii Opp. ed. Flor. vol. 1, p. 255. Quod eodem modo corruptum v. ap. Dinarch. p. 181 ed. Bekk. Berol., et infra in Βαβρών.
- Βαγαῖος p. 11, B. Staverenus.] Leg. Bosius.
- Βάγαρος p. 11, C. Legendum videtur Ἄγαρος s. Ἀβγαρος.
- Βαγινδάριοι. Cum Βαγινδαρίδες fort. conferendum quod est in tit. in ins. Rhodo reperto ap. Bœckh. vol. 2, p. 395, n. 2537 : Ἀριστοτέλης Φιλοκράτεος Βαγινδάριος.
- Βαγιάδας v. 3, Martian.] L. Marcian.
- Βαδίζω p. 14, C. Perfecto præter alios utitur Joseph. A. J. 6, 11, 7.
- Βάζω p. 17, D. De fut. βάζω v. in Ἐκβάζω.
- Βαθεῖα p. 19, D. V. Γυναικεῖος.
- Βαθμός p. 21, D. Βαθμός de Gradibus cognationis frequens est Jctis Græcis aliisque Byzantinis.
- Βάθρα p. 25, D. Hierocles De provid. p. 242 : Σαθραν αὐτῆ βάραν ὑποθεῖς, i. q. βάρρον.
- Βαθυκόμης p. 30, D. Hinc restituendum etc. delenda.
- Βαθύκρημος. V. Βούκρανος.
- Βαυτέρως, Profundius. Georg. Metrop. Combef. Auct. Patr. vol. 1, p. 1766, C : B. μὲν τὴν ψυχὴν πεπληγυῖα.
- Βαίνω p. 41, D, v. 3, verba 6, 22 ... δαχρον delenda sunt. — P. 42, C, v. 12, adjectivo, adde] L. substantivo vel adjectivo, adde Καλλαβίδας βαίνει ap. Eupol. Athen. 14, p. 630, A.
- Βαιός p. 46, D. Recte Valck. βῆον. — Utitur etiam Aret. Diut. m. sign. 2, 11, p. 63, Democritus ap. Stob. Ecl. vol. 2, p. 344 ed. Heer., monum. ap. Bœckh. vol. 2, p. 249, n. 2328. Ex βωδός corruptum videtur ap. Hesych. v. Ἐνεός.
- Βαίτα, C, v. 6. Conf. etiam schol. Vesp. 637, cum annot., et de quo supra p. 3, C, v. 19, conjecturam protuli, Ran. 1507.
- Βαιών p. 52, B. Consentiet cum Etym. Eustathius si Παίων et Μαίων paroxyt. scribantur in I. Etym.
- Βάχλος p. 53, C, v. 19, Chronosol.] L. Cronosol.
- Βάκκαρις p. 54, B, v. 4, tertiam] L. primam vel tertiam
- Βακνίδες p. 55, v. 7, ibi] L. ibi.
- Βακτηρία p. 55, D, v. 17, χρῶμα] γράμμα leg. cum Hemsterh.
- Βάχος p. 63, C, v. 4] L. Xenocratem 1, 2, ubi v. Coraes ;
- Βαχυλίδειος, 18, 19] L. 1819.
- Βαλάνισις. Βαλανισμός Paul. Æg. p. 100, 2.
- Βάλανος p. 69, A. Τὸ βάλανου Etym. M. p. 763, 56. — P. 70, C, v. 7, τὸν ... nominat] L. Forium βάλανον memorat
- Βαλάντιον p. 74, B, v. 9. Post τιά excidit: 555, 29 : Φόλλις, δ καὶ β. καλεῖται ἔχει γὰρ καὶ ἀργύρους (v. de h. voc. in Ἀργυρος) ἔδ', δηνάρια σ', λίτρας ἑβ'. Φόλλις κατὰ τὸν δηναρισμὸν, ἀλλ' οὐ κατὰ τὸν ἀργυρισμὸν. Φόλλις φύλλος ὁ ὁβολός, ἐξ οὗ καὶ φύλλος ἔβ'.
- Βαλθίς p. 78, B, v. 9. De genitivi βαλθίδος brevi secunda v. Regg. prosod. p. 427, 31.
- Βάλλις p. 84, A, v. 3, flecti] L. flecti in accus.—B. Pro μάλυδιδ leg. μάλλις.
- Βάλλω p. 87, C, 20. Pro 1, 1; 6, 2, leg. 2, 1; 6, THES. GRÆC. LING. TOM. II, FASC. VI.
20. — P. 90, D. Hesych. : Βλαίεις, βληθείς καὶ βλεῖο ἔτι (sic). Scribendum Βλαίης. Epicharm. ap. schol. Hom. II. N, 288 : Αἴκα τὸ βλαίης σφενδόνα. Ibid. est βλαίς. — P. 92, D, ἀλκάν] Leg. ἄταν — P. 93, B, v. 6, stertam] L. sterto — Ceterum formis adde imperf. formam Ion. βαλλέσκειτο ap. Herodot. 9, 74, et aor. Alexandrinam, frequentem Byzantinis, ἔβαλα, unde βάλαι.
- Βάλαμον p. 96, B, v. 15. Ap. Paus. πάλο. omnium est librorum scriptura. — 97, C, v. ult. Libri nonnulli μὴν βαλο., omisso καί.
- Βαμματικὸς p. 103, B, v. 5. Nisi tamen καρτὸς in καλοπὸς abiit.
- Βάπτης p. 108, B, v. 10, gr.] L. græce
- Βαπτὸς p. 111, C, v. 4, Legg.] Legg. 8, p. 847, C.
- Βάπτω p. 112, C, v. 4, φ] L. δ. Conf. autem Plat. Reip. 4, p. 429, D : Ἐάν τις ἄλλα χρώματα βάπτῃ.
- Βάραθρον p. 114, A, v. 2. Ap. Harpocrat. s. Suidam scrib. cum libris ἐνέβαλλον, ejectis verbis ὁ τῆς Ἰπποδῆμος. In Lex. rh. Οἰνηίδος dicendum erat Ἰπποθωντίδος.
- Βαρβαρικὸς p. 117, D. Omitti poterat Gl. Βαρβ. παλλ. Βαρβαρόθεν, Ex barbaris. Schol. Ven. Hom. II. Θ, 284.
- Βάρβαρος p. 119, D, v. 16, vocabulum] Scrib., ut erat in Ms., vocab.
- Βαρβίνος. Fort. scr. Βαρῖνος.
- Βαρῖνος p. 128, B, C. V. Γύρινος. — D. De I. schol. Apoll. v. Βῶρμος.
- Βῆρις p. 129, C, v. ult. Οἷς etiam libri nonnulli, ut videtur.
- Βῆρος p. 137, B. Regg. prosod. p. 448, 2 : Τὸ τοῖνον βάρος καὶ ῥάρος παρ' Ἀττικοῖς κατὰ χρῆσιν σημειώθη. Scrib. Βῆρος. Est autem fort. genus suffimenti, cujus mentio fit ap. Mnesimachum Athen. 9, p. 403, D.
- Βαρώ etc. Delenda.
- Βαρόβρομος, v. 10, et quem I. Boiss.] Delenda.
- Βαρόβλιχα. V. Βρυδαλίχα.
- Βαρόβλιχος. V. Βρυδαλίχος.
- Βαρόνω p. 144, D, v. 6. Locus Zosimi ponendus post I. Thucyd.
- Βαρότης p. 152, C, v. 8, τῶ] L. ἐν τῶ
- Βᾶς p. 156, D. Apud Festum pro Parte (hoc enim casu ponitur) Patre Valck. I. in Βᾶ cit.
- Βασανιστήριος v. 2. Dele Chron. Locus est : Ὡς λίθος ἄλλη τὸν χρυσὸν ἢ βασανιστήρια, i. q. βάσανος. Torquendi et Cruciandi signif. Andreas I. c. : Ἄπασαν βασανιστήριον μηχανὴν ἐξανάλωσαντες.
- Βάσανον. Nilus Ep. 4, 1, p. 461 : Βάσανα καὶ κρίσεις. Est plur. per metaplasmum factus a βάσανος, nec videtur βάσανον dictum esse numero sing.
- Βασίλεια p. 161, v. ult. dicta] L. dicti — Βασίλεια p. 162, C. Majestas. De signif. hac v. Hasius Comment. de Jo. Laur. Lydo p. 25.
- Βασίλειον p. 163, D. Athen. 5,] p. 189, E.
- Βασιλοδῶρος, δ, n. pr. viri ap. Bœckh. C. I. vol. 1, p. 385, 19.
- Βασιλεύς p. 165, B, v. 10, λέγει.] scr. λέγουσι. — 167, A, v. 15, Æsch.] Pind. Ol. 13, 21, et Æsch.—B, v. 19, V. Ἐγκέφαλος vol. 3, p. 81, A.
- Βασιλευτής. Legitur tamen ap. Theophyl. Bulg. Epist. 7, vol. 3, p. 638, D : Τῆς πρὸς τὸν μέγαν βασιλέα καὶ βασιλευτὴν παρρησίας.
- Βασιλεύω p. 168, B. Plat.] Reip. 5, p. 474, C.—D. De archonte βασιλεῖ etiam Demosth. p. 1063, 1064, 1373, inser. ap. Bœckh. I. c. p. 447, n. 397, et al.
- Βασιλικὸς B, v. 6, Al. ... 21] L. Conf. ib. c. 40. — 13. De λόγοις βασιλικῶς v. Spanhem. ad Julian. p. 8.
- Βασιλῖδα p. 172, B. φυγίνδα] Legendum φρυγίνδα Βασιλιννα. V. ad Βασιλίσσα. — v. 6 del. cum.
- Βασίλιος, δ, mensis Cret. sec. Hemerolog. Flor.; 230

- v. Ideler. Chronol. vol. 1, p. 426. — Βασίλειος, ut infra Βάσιλλα, producto α, in epigr. Gregor. Naz. Anth. Pal. 8, 2 etc.
- Βασίλισσα p. 173, C. In loco Pseudo-Demosthenis libri plures βασιλιννα.
- Βασιλοδία, ή, n. pr. mulieris ap. Gruter. p. 217, α. Βαύκαλις. Παύκαλις in papyro ap. Letronn. *Journal des Savants* 1833, p. 478. G. D.
- Βαῦς nihil habet commune cum glossa Hesychii Βεῦ. Significat Noctuam. Gramm. Bachmanni Anecd. vol. 1, p. 185, 17 : Γλαῦξ, νυκτοβαῦς, πετεινὸν νυκτερινόν. Κακοβαῖαν vitiose apud Zonar. p. 439. Νυκτοβόα dicitur apud Hesych. s. v. Στρέγλος. G. D.
- Βδελυκλέων, ωνος, δ, Bdelycleo (Qui Cleonem abominatur) apud Aristophanem in *Vespis*. G. D.
- Βελονοπόλης in I. Aristophanis pro nomine proprio male accepit HSt. G. D.
- Βίας. Βιαντίδα Hecataeus ap. Eustath. p. 1441, 16. G. D.
- Βίριδος pro Ίριδος cum digammo accepit Knightius apud Kidd. ad Dawes. Misc. p. 643. G. D.
- Βιττίων. Βιτίων in inscriptione Thasia ap. Bœckh. vol. 2, p. 183. G. D.
- Βλάστα, ή, Blasta, mater Epimenidis. Suidas s. v. Ήπιμενίδης. G. D.
- Βλεψιδήμων, δ, Blesidemus apud Aristophanem in *Pluto*. G. D.
- Βληχρός p. 290, B. Grammaticus in *Crameri Anecd.* vol. 1, p. 95, 8 : Βληχρόν. Πίνδαρος μὲν βληχρόν τὰ ισχυρόν, Πρόφασις βληχρόν γίνεται νείκος, φησί. Quod ex λυγροῦ corruptum videtur. Λυγρῷ νείκει dixit Pindarus *Nem.* 8, 43. G. D.
- Βλύσων, ωνος, δ, Blyso, Heracliti pater. *Diog. L.* 9, 1. G. D.
- Βόσκω p. 334, D. Βοσκέων in gl. Hesychii in *Βοσκέων* mutandum videtur. Suspectum βοσκῆσαι apud eundem s. v. Νεμεσῆσαι. G. D.
- Βόρυγας. Legebatur apud Photium *Bibl.* p. 75, 1 ed. Bekk. G. D.
- Βοτρυλίων, ωνος, δ, Botrylio, Anaxilae comici fabula. G. D.
- Βουβάλιον. In gl. Hesychii, Β., γυναικὸς μόριον, corrigendum cum Lobeckio ad *Soph.* *Ajac.* p. 110 ed. sec. γυναικὸς κοσμάριον, vel γυναικεῖον κοσμάριον. G. D.
- Βουβήτις, ή, Bubetis (via), in *Tabul. Heracl.* p. 262, 1. G. D.
- Βουκολίκος. Corruptum ex βουκολικός. Vid. *Oribas.* p. 84 ed. Mai. G. D.
- Βρασίδειος, δ, ή, Brasideus. *Thucyd.* 5, 71. G. D.
- Βριάρεως. *Gregor. Naz.* vol. 2, p. 80, D : Θήσομαι ἀρπαλέαις Βριάρεω παλάμαις. Qui Βριάρεω producto i dixit. Neque enim probabile est Ὁβριάρεω esse corrigendum. || Genitivus Βριαρηός apud *Nonn. Dion.* 39, 291; 43, 361. G. D.
- Βρίθος. Deleatur *Timonis Phliasii locus* ab Hemst. citatus. G. D.
- Βρύουσα, ή, Bryusa. *Nonn. Dion.* 14, 222. G. D.
- Βρώσκω. Βρώξαι relinquendum *Theodosio Acroas.* 4, 29. || Βρώσσονται *Hesych.* s. v. Δάσσονται. G. D.
- Βύζας. Πύζας apud *Chærobosc.* in *Bekkeri Anecd.* p. 1186, et in *numis.* G. D.
- Βωβός v. 6, ἀλλάλος] L. ἀλαλος
- Βώλος p. 467, D. *Scrib.* videtur χαριεντιζομένων.
- Γ, p. 477, B. Quæ diximus in Ἐλχανός, *Bentleji* commendant sententiam. Nec vidi e *numis* vel *lapidibus*, qui rem deciderent, spiritus littera Γ expressi testimonium prolatum, cui fides haberi possit.
- Γανάω. In versu *Æschyli* corrigendum cum *Porsono* διασδέτω γάνει. G. D.
- Γαργητός. Deleatur illa « *Οἰνηίδος* *schol. Aristoph. Thesm.* 898 ». G. D.
- Γελχανός. V. Ἐλχανός. G. D.
- Γεντιανή. In fine adde : Corrupto α qui opus habebat *Andromachus* ib. p. 877 aliam formam Γεντιάς, άδος, ή, prætulit : Μίσγεσθαι βίξης οὐ δίχα γεντιάδος. G. D.
- Γήθουο. *Suidæ glossa* Γήσεια, κρόμμυα, ex γήσεια depravata videtur. In alterius verbis grammatici Γήγειον οὐκ ἔραϊς, ἀλλὰ κήτειον nihil mutandum præter γήγειον in γήτειον. Forma κήτειον confirmatur *Hesychii* gl. Κήτιον. G. D.
- Γηρυών p. 613, A. Γηρυονέως *schol. Pindari Nem.* 4, 82. G. D.
- Γίγνομαι p. 622, C. I. 1, γεννησαμένη] corrig. γεννησαμένη. G. D.
- Γλυκύζυλον I. 4, γλυκύζυλον] corrig. γλυκὺ ζύλον. G. D.
- Γοάω p. 694, D. In *prosa recentiorum* usurpatum est etiam act., ut γοῶ ap. *Justin. M.* p. 4, B. Γογγυλαῖος v. ult.] L. Ἀγγυλαῖος.
- Γογγυλάτης fort. nihil aliud est quam *Rotundus*.
- Γοῖναξ. V. quæ dixi in *Εἵναξ*.
- Γολόη sæpius memoratur *Cinnamo*.
- Γονάτιον p. 709, B, C. *Philo* vol. 2, p. 479, 13 : Τὰ μὲν γὰρ ἑμπρόσθια (tunicarum) κατωτέρω τῶν ὑπὸ γόνου, τὰ δὲ κατόπιν μικρόν ὑπὸ τοῖς γονατίοις, *Int. Poptites*.
- Γονίμως, *Fœcunde*. *Eust. Od.* p. 1682, 16.
- Γόνος p. 718, A, v. 19. *Locus Porphyrii ad seq. signif. referendus*.
- Γόνυ p. 723, A, v. 3, figurata] L. figurate
- Γουαγκών v. 6, ea] L. eam
- Γονύκρουσος. V. Ήγγονύκρουσος.
- Γοργιπίδης, δ, n. pr. viri, *Diog. L.* 7, 198, 200.
- Γοργασθένης, δ, n. pr. viri, *Bœckh. C. I.* vol. 2, n. 2459, p. 374.
- Γοργῶ p. 736, A, 4. Ex eadem *Erechtheo* fabula sumptum fr. ap. *schol. Ven. Aristoph. Pac.* 96 : Καὶ Ἐυριπίδης ἔρχεσθαι (legendum Ἐρεσθεῖ), Ὀλοῦζες, ὃ γυναῖκες, ὡς ἐλέγθη (Ἐλοθῆ *Seidlerus* ap. *Matth. qui inter fragm. Bellerophontis* posuit p. 117) θεᾶ χροσῆν ἔχουσα Γοργόν' ἐπικούρος πόλει.
- Γοργών, C, v. 4, uti] L. ubi
- Γοργώπους p. 737, A, v. 7, 8. H. l. conjungenda potius γοργώπων ἴτων.
- Γοργῶς. *Ap. Antip. Thess. Anth. Pal.* 9, 268, 1, unde hic v. petitus, legitur γοργῆ ead. sententia.
- Γοργῶν v. 1, πός] *Ser. ποσ,* et v. seq. Γοργῶν pro Γοργῶν.
- Γορδιάνεια s. Γορδιάνη, τὰ, *Ludi in honorem Gordiani III,* in *numis Aphrodisiadis Cariae,* ap. *Eckhel. Doctr. Num.* vol. 2, p. 577, et *inscr. Aphrod.* ap. *Bœckh.* vol. 2, p. 524, n. 2801. *V. Eckhel.* vol. 4, p. 435.
- Γορτόνιος p. 739, D. Γορτόνιος, δ, fl. *Arcadiæ Pausan.* 5, 7, 1; 8, 4, 8; 28, 2.
- Γραικός p. 749, C, v. 19. Nescio unde *Σηστός* petierit *Pinedo*, quum *Λεκτοῦ* jam sit in ed. *Constantini*.
- Γράχχειος, δ, ή, Gracchanus. *Appian. Civ.* 1, 16.
- Γραμματεύς. V. *Eckhel. Doctr. N.* vol. 4, p. 196-7. *Construitur autem, ut verbum γραμματεῖω, ita subst. γραμματεῦς, tam cum gen. quam cum dat. Hujus exx. v. ap. Bœckh. C. I.* vol. 1, p. 314, n. 183, 15; vol. 2, p. 1, a, 5.
- Γρανιανός. Etiam *Granianus* est nomen Rom.
- Γραῦοτρεφής, δ, ή, Ab anu nutritus. *Eust. Il.* p. 971, 42. *ANGL.*
- Γραπτός p. 770, C, v. 2, dictum esse] L. dictum ab antiquioribus esse
- Γραυκένιοι. Huc referendus *Steph. Byz.* in *Γραυχένιοι*.
- Γραφή p. 774, B, v. 4. Eadem signif., qua ap. *Aristot.*, etiam ap. *Chamael.* capiendum.
- Γραφίων v. 1. L. in ead. signif. [qua seq. γραφίς]
- Γράψω p. 782, D. Formis addendum perf. in *inscr. Elea* ap. *Bœckh.* vol. 1, p. 28, A, ἔγραψαμένω, et ap. *Oppian. Cyn.* 3, 274, ἔγραπται.
- Γρίννος, δ, n. pr. viri, in *inscr.* ap. *Gruter.* p. 216, 217.
- Γρυλίον. Fort. scrib. γρονῶν, βωγμῆν δρυός, ceterum delenda verba, Ed. ... Schow.
- Γρυνεῖον *Aristid.* vol. 1, p. 348, 15, *Γρυνεῖω* 16. *Conf. Masson. De vita Arist.* vol. 3, p. cvii ed. *Lips.* *Adj. Γρόνιον* ap. *Suid.* v. Ὀμηρος, vol. 2, p. 2667, C, it. scrib. Γρόνετον.
- Γρυπόω v. 7. *Ap. Arcadium leg. Γυπόω,* quod v.
- Γρύψω. Videtur aut pro *Γρυπόω* positum aut graviore ipsius *Draconis* errore pro φρύγω.

ADDENDA ET CORRIGENDA.

Δερβιστήρ. Conf. Δερβιστήρ, Διερηστήρ.
 Δέρρος p. 1007, D, v. ult. δέρρει] L. δέρει.
 Δεσπόσυνος p. 1014, A. Signif. Heri, ap. Straton.
 Anth. Pal. 12, 222, 4 et 7.
 Δευρί p. 1017, D, v. 18: 7] p. 811, C, ubi alii δέυρο
 δή. Τὸ μέγρι δέυρ' ἡμῖν εἰρήσθω ib. 814, D.—1018, A,
 v. 14, Thuc.] 3, 64. — B, v. 14: 149] p. 24, C
 Δεός, Aristoph. Ach. 911: Ἰττω Δεός, ubi olim Ζεός.
 Δεῦσις, εως, ἦ, Irrigatio. Vita Euthymii in Cotel.
 Eccl. Gr. mon. vol. 2, p. 276, C: Τὴν τῶν βατίων δεῦσιν.
 Δευτερεῖον sing. sæpius in inscr. ap. Bœckh. vol. 2,
 p. 504 sq.
 Δευτερία. Scr. Δευτερεία.
 Δευτεροπροσώπως Theodos. De gramm. p. 143, 10.
 Δεύτερος p. 1026, A, v. 10, Πλάτων] Leg. 4, p. 723, D.
 Δεχήμερος v. 3, Plato] Ep. 7, p. 349, D.
 Δέχομαι p. 1028, D, v. penult. ἀρχῆς] L. ἀρχή,
 Δήποτε p. 1041, C, v. 9. Δήποκα Perses Anth. Pal.
 7, 730, 3.
 Δή p. 1046, C, v. 13. Locus Æsch. ponendus erat
 p. 1045, D, v. 6. — 1050, C, v. 3, post χειροτεχνικαῖς
 addendum, ib. p. 55, D. — v. 6. Addendum hic Εἰδὴ
 ab nonnullis scriptum conjunctim sec. Jo. Alex. Τὸν
 παραγγ. p. 40, 21, et Dionys. Thr. in Bekk. Anecd. p.
 643, 1, qui etiam εἰδήπερ memorat. Quibus supplenda
 quæ diximus in Εἰ, vol. 3, p. 188, C.
 Δηίω v. 2. Cod. Hes. Ἐδέετο.
 Δηλαυῶς. V. annot. ad Hesych. gl. Ἐμφανῶν, δη-
 λαυῶν.
 Δηλογενής s. Dor. Δαλογενής, δ, epith. Apollinis ap.
 Aristot. Rhetor. 3, 8.
 Δηλος p. 1061, B, v. 1. Hippocr. De morb. mul. 2,
 p. 639, 25: Δηλος ἢ νοῦσος.
 Δήμαγνος, δ, n. pr. viri in inscr. Gruter. p. 807.
 Δημάδης α producto pronunciari tradit Priscian.
 2, 7, 37.
 Δημήτηρ p. 1071, B. Δημήτρεια scribi vult Theodos.
 De gramm. p. 69, 21.—C. Δημήτριον, Herodot. 9, 101.
 Δημήτρεια, ἦ, n. pr. mulieris in inscr. ap. Gruter.
 p. 1137.
 Δημητριάς. Scrib. κριθή ἕξ., Hordeum hexast., sine
 interpunctione. — P. 1072, A, v. 10. Conf. Harpocr.
 v. Ἐνη καὶ νέα.
 Δημητρεῖον, τὸ, cum Ἀπολλωνεῖον componit et
 diphthongum habere scribit Steph. Byz. in Ἀμμωνία.
 Ubi i expungendum videtur. Conf. Lobeck. ad Phryn.
 p. 368.
 Δημίσι. V. Διόμεια p. 1519, C.
 Δημιουργία. V. Δημιουργεῖη.
 Δημοθονία. Secundæ signif. alterum ex. petitum
 ex Theod. 3, 14, p. 133. Conf. autem Vales. ad 5,
 21, p. 221, annot. 3.
 Δημόσιος p. 1086, B. Loci Herodoti ad signif. Reip.,
 de qua inferius, erant ponendi.
 Δημοφθόρος. Recte Jacobsius θυμοφθόρος.

Δημόω p. 1092, A, v. 1. Δημοκοπούντα in l. Plat.,
 qui sequitur, interpretatur etiam schol. Quo referuntur
 gll. grammaticorum.
 Δημόλος est etiam ap. Aristoph. in Pluto. Forma
 Dor. Δαμ. in inscr. ap. Bœckh. vol. 2, p. 25, n.
 1846, 4.
 Δήν p. 1093, C, v. 13, testatur] L. præter Apoll.
 testatur
 Δηόω p. 1055, C. Quintus 14, 3: Τροίην εὐερχέα
 δηώσαντο.
 Δηρίττειν. Forma Bœot. pro δηρίτω. V. Valck. Ep. ad
 Rover. p. 76.
 Δηρίω. Mediam etiam in præes. produci affirmant
 Regg. prosod. p. 446, n. 116, Draco p. 23, 3; 107,
 21, Arcad. p. 164, 27. Corripuit Pindarus, ap. quem
 fut. significatione cepit schol.
 Δηῦτε. Δηῦτε ex δη αὔτε contractum sec. Apollon.
 Bekk. An. p. 495, 3. Cujus testimonio refelluntur
 Buttmani tam de scriptura quam de sententia voc.
 δηῦτε conjecturæ. Exemplis adde fr. Pind. 87, p. 609.
 Δηῦτα p. 1098, l. 4, Ante] corrig. Post. Ib. l. 7,
 ἐπιόρκους δηῦτ', οὐχί] corrig. ἐπιόρκους, δηῦτ' οὐχί. G. D.
 Διαι p. 1106, B. Διαι in versu Æschyli Agam. 448
 scriptum apud gramm. in Crameri Anecd. vol. 1, p.
 119, 14, addito alio ejusdem, ut videtur, poetæ loco,
 Πᾶσα γὰρ Τροία δέδορκεν (δέδουπεν Bernhardyus) Ἐξτο-
 ρος τύχης διαι. Ex quo corrigendum quod similitum
 formarum usu adductus dixi, διαι non videri a poetis
 positum esse nisi metro postulante. Ibid. p. 1107, l. 1,
 γελῶν] corrig. γελᾶν. G. D.
 Διακομπάζω, i. q. διακομπέω. Aristoph. Vesp. 1248:
 Πολλὰ δὴ διεκόμπασας σὺ κάγώ. Sic G. Burgesius. Libri
 διεκόμισας. G. D.
 Διακοσιάνικς. Legitur apud Oribas. p. 103 ed. Matth.
 G. D.
 Διασαλακωνίζω p. 1307, 16. Hesychius ex Photio
 potius corrigendus. G. D.
 Διασκανδικίζω, Scandicibus vescor. Teleclides ap.
 Athen. 2, p. 56, D. G. D.
 Διαύω. Διαύοντα lectio corrupta ap. Eurip. Herc.
 F. 1050: Μὴ τὸν εὖ διαύοντα ὑπνώδεα τ' εὐνάς ἐγείρετε.
 Scribendum Μὴ τὸν εὐδιάοντ' ἀπ' εὐνάς ἐγείρετε. Εὐ-
 διάοντα restituit Musgravius, ὑπνώδεα ejecit Bothius.
 G. D.
 Διενηγέω. Hæc sic corrigantur: Διενηγέομαι, Sonus
 ad me fertur, i. e. Audio. Leo Diac. p. 95, 7 ed.
 Bonn.: Τὴν τοῦ ἀδελφοῦ σφαγὴν διενηγηθεῖς. Ibid. p.
 107, 7: Τούτων τῶν λόγων ὁ βασιλεὺς διενηγηθεῖς. G. D.
 Διοσκέω p. 1541, 4, adde: Postremas autem inter-
 pretationes duas Hesychii ad alia videri verba esse
 referenda, fortasse δοιάσαι et δηῶσαι, ab interpreti-
 bus est animadversum. G. D.
 Διωγητής. Hæc sic corrigantur: Διωγητής, δ, Per-
 secutor. Smyrn. Epist. de Polycarpo in Cotel. Patr.
 Ap. vol. 2, p. 197: Ἐξῆλλον διωγηταὶ καὶ ἱππεῖς. G. D.